

קדاز הוּא יום הלידה

התווודות מרגמת ומחיה עם
קוראי "תחינו" לרגל יום הבahir
י"א ניסן, עמוסה בזיכרון הود מימי
י"א ניסן במחיצת הרבי, וגדושה
בהתעוררות בקשר עם גודל היום,
פעולתו על העולם ועל כל אחד
מאותנו, המשכיותו הנצחית, והבאתו
את משיח צדקנו • **נת מלא הבית**
коло אורה

הרבי מענדל רסקין
שליח כ"ק אדמו"ר במונטראול

"אין לי שום רצון"

באותה עת, היה במרוקו בית ספר גדול לבנות, "בית רבקה", בו למדו ארבע מאות בנות. גם עליהם פעל אבי להתקwon לבוא היום הגדול כמדת יוכלון, וגם הוא העניקו מתנות לרבי ולמדו בעליפה שביעים פסוקים. גם כשאני מתבונן ביום בלהט שהיה סביב י"א ניסן באותה שנה,

קשה לי להביע את זה. וזה פשוט בלתי יאמן.

ובהתקרב הימים הגadol, אותו חיינו זמן רב

קודם לכן, אבי לא יכול היה להישאר הרחק והוא גם נסע אל הרבי.

באותם ימים, הנסיעות בכלל היו מורכבות. זה לא היה דבר המוכן מאליו. ונסעה ממרוקו לארכוז'ת הברית, הייתה מסובכת עד יותר - השלטונות במרוקו לא הבינו מדוע הוא נוסע לארכוז'ת ימים, וחדרו שהיו לו מניינים שליליים בנסעה.

בכל פעם שהשלוחים ביקשו לנסוע אל הרבי, היה עליהם להוציא מרשתה כניסה חדשה למרוקו, ובcludה לא יכולו לשוב ולהיכנס. כאשר ביקש אבי מהשלטונות קודם קודם נסיעתו אחרית כניסה כזו הוא אכן קיבל, אלא שכעבור חצי שנה החדרונות השלטונות הביאו לעגמת-נפש רבה: סדר קבוע היה בין השלוחים במרוקו, שמדי שנתיים נסעו אחד מהשלוחים לחודש תשרי אל הרבי. הסדר אושר על ידי הרבי וסדר כך כדי שתממי ישאר אחד השלוחים במרוקו, והמוקם לא יותר בחודש החגים ללא שליח.

בחודש תשרי של שנת תש"ג, היה זה תורו של אבי לנסוע אל הרבי. מכיוון שעז היה רצונו לנסוע אל הרבי כבר

ו"א ניסן איןנו עוד يوم טוב. עם התהווה הזו גדלתי עוד משנות ילדות הצעירות. הזכרן הראשון שמלווה אותי מילא ניסן, הוא משנת תשל"ב, יום הולדת השבעים של הרבי. הייתה אז ילד בן עשר בלבד, והתגוררנו אז הרחק מ770, היינו במרוקו בשליחות הרבי. אבל למרות הכל, איני יכול לשכח את הרוש הבלתי וגיל שאבי, השליח הנודע הרב יהודה ליב רסקין, חולל בהתקרב הימים הזה. הוא דרש מכל אחד מהילדים לחתת מתנה לרבי לכבוד

היום הגדול, וממש לא הרפה מתנו.

כמי שגדל וכמה לשאות אצל הרב צער במשך שנים רבות, עוד כאשר הגיעו כבוחר צער ללימוד ב770, בשנת תש"ד (דבר שהיה נדיר ביותר באותה שנות שנים), ונשאר שם עד שיצא בשליחות הרבי למרוקו בשנת תש"כ, חשו אצלו בצורה פשוטה שלדידו י"א ניסן הוא חג החגים. היום הנעלה ביותר בשנה. יום בו זכינו ברבי. ולתודה זו היו שותפים גם חבריו שלמדו באותה שנים 770.

וכך, גם כאשר יצא בשליחות המשיכה לבעור בו 'אש' סביב הימים הזה. בפי'ער' זהה

הוא דאג להדק אתנו, והצליח להחדיר גם בנו את ההתלהבות שלו. באותה שנה, הכנו כולם מנתנות לרבי. זכוורי לי כיצד שינו שבעים משניות בעליפה, למದנו דפי גمرا באמרץ, ואותם הענקנו לרבי לכבוד יום הולדתו השבעים. היינו אז ילדים קטנים, אבל הוא הכנס בנו חיות בקשר ליום הזה...

הרבי יהודה ליב רסקין מישר לרבי ספר תהילים שהודפס במרוקו
(בתגובהו ביקר ממענו הרבי כי בא גם את "שער היחוד והאמונה" שננדפס בשפה הערבית)

אבי נכנס ל'יחידות' נתן לו הרבי 'הגדה' עברו אמי, שנשארה במרוקו, והורה לו לחתת מהמצוירות 'הגדה' אחת גם עבורה.

כיוון שהגינו לך אורחים...

התשובה של אבי לנסוע אל הרבי לי"א ניסן, הביאה אותו לא לוטר, ולנסוע שוב גם בשנת השבעים'וחמש להולדתו של הרבי, בשנת תש"ז. בזיכרוני עומדת תמונה בלתי

נשכחת מאותה שנה:

ערב פסח חל באותה שנה בשבת, ובו כולם שישי יצאו כולם לשירוף את החמצץ. גם אנו יצאנו לשירוף החמצץ, אבל... לבדנו, אבי לא היה עמנו. באותו עת הוא עוד היה בדרכוchorah 777, ורק לאחר שריפת החמצץ הוא נחת והגיע הביתה. היה זה רגע מיוחד בימיינו, שנחרת עמוק בלבci. בעשרה שיכולים עסוקים וטרודים בהכנות לחג הפסח, הוא היה טרוד ב"י"א ניסן..."

חלפו חמיש שנים נוספות, ולקראת יום הולדת השמונהים, בשנת תש"ב. הייתה תקונה גדולה בקרוב אנ"ש והשלוחים. היו רבים שהשכיבו לנסוע אל הרבי, אולם זמן מה קודם לכן

ביקש הרבי שלא יבואו...

למרות הכל, אבי לא הצליח לעצור אותו, היה לו פשוט וברור שעליו לנסוע, וכך אכן עשה. אלא שהפעם לא הגיע לבדו. הוא הביא עמו קבוצה של עשרים וחמש יהודים ממרוקו, ובתוכם גם התלמידים השלוחים בישיבת, בראש הישיבה הרב ליבל שוויט. גם אני זכיתי להונאות באותה עת בין התלמידים השלוחים וכן הצעירתי גם אני לנסעה זו.

הונח אז אצלנו בפשטות שבקשו של הרבי שלא לבוא, יודיע לאלו ששאלו והיו להם ספיקות איך הם יכולים לנסוע אל הרבי ולנטוש את ההכנות לחג הפסח, אבל לא לאלו שאצלם מופרך להעביר את י"א ניסן של שנת השמונהים שאלה אצל הרבי.

[מספרים, שכאותה שנה, לפני י"א ניסן, שאל ר' זלמן יפה את הרבנית האם לבוא או לא. והרבנית השיבה לו שדבריו של הרבי אינם חלים על "גוטע פריניד" [ידיים טובים]...] בעיצומה של התוועדות 'שבת הגדול', שלהי אז בערב י"א ניסן, אמר הרבי שכיוון שהגינו לךן אורחים "בקשר למוארע הקשור עם 'שנת השמונהים'", ביאר עניין מזור Kapooriel פ' בתהילים, אותו מסיים לומר, ויגיד גם ביאור על הקאפיטל החדש - פ"א - אותו מתחילהם.

הדברים הללו של הרבי חיזקו אצלנו את ההנחה, שהרבי שמח עם אלו שהגינו.

תחושה זו התחזקה מאוד למחרת, ביום ראשון בערב, בו נערכה התוועדות הגדולה לרוגל י"א ניסן. התוועדות החלה בשעה תשע בערב והסתמימה בשעה שלוש לפנות בוקר. כSSH שעות התוועד הרב, ולאחר מכן אמר כי עתה בכוכנותו לחלק לכל אחד ואחת מן הנוכחים ספר תניא בתור 'זכרת נצח'. הרבי הקדים ואמר שהחלוקת התניא באה גם כהודה לאלו שטרחו ובאו להשתתף בתוועדות. וכך החלה החלקה, שנמשכה כשלוש שעות נוספות, עד שיש בוקר.

בכלל, התהרגשות הרבה שאזהה את החסידים או בalty ניתנה לתיאור. זכור לי שכהרבי נכנס לתפילת מעריב של מוצאי שבת קודש, כולם היו מרווחים מאוד, קפזו ושרו

ב"י"א ניסן תש"ב, כחצי שנה קודם לכן, הוא ביקר מהרבי ש"ביקורי זה היה על חדש תשרי הבעל"ט".

אינו יודע מה הרבי השיב לו על הדברים, אבל מן הסתם הרבי אישרם, כי לקרה חדש תשרי תש"ג הוא אכן נסע שוב. את הנסיבות לניסעה הוא החל עוד בחודש מנחמת'א'ב תש"ב, כאשר ניגש אל משרדי השלטונות וביקש להנפק למשרדים, נאמר לו שעליו לעוב את מרוקו בתוך שבועה ימים ולא לשוב אליו עוד. הוא לא הבין מדוע התרגשה עליו הרעה זו, ומודיע לפעתו החליטה השלטונות שאינו רצוי עוד במרוקו.

בשלב מסוים הוכהר לו שהחלטה נובעת מחשדם על כך שיצא ממרוקו לאורה"ב למשך ארבעה ימים בלבד, דבר נדיר וחיריג בכל אמות קנה מידה באומות ימים. רק לאחר מא Mitsim כניסה בחזרה כפי שביקש.

בעת ביקורו אצל הרבי ב"י"א ניסן, נכנס אבי ל'יחידות' שהתקיימה למחرات היום הגדול, ב"י"ב ניסן. הפתק אותו כתוב אליו קומד אותה 'יחידות' הוא הודה לרבי על השבעים'זאת Doler שהעניק לו הרבי עבור המוסד החדש שהוקם אז - סניף Kah"t בקובלנקה שבמרוקו, מוסד שנכלל בין ה"ע"א מוסדות' שהוקמו באותה שנה וחכו למunken של שביעים ואחד דולר.

בסיום הפתק כתוב אליו: "אין לי שם רצון, רק למסור את נפשי ובני ביתני שיחיו פאר דעם רבין [עבור הרבי], שייהי לי כח ועו רך להפיץ את המיעינות ולפרנס את העניין של רב", און דער רב' זאל האבן נחת אמרת' [ושלרב' היה נחת אמרת']. לאלו שוכנסו ל'יחידות' באותה תקופה, העניק הרבי במהלך היחידות את ה"гадה של פסח" שלו, שננדפסה במחודשה מיחודת ועליה הוטבע: "י"א ניסן - שביעים שנה". כאשר

בחדש תשרי של שנת תש"ג, היה זה תורו של אבי לנסוע אל הרבי. מכיוון שעז היה רצונו לנסוע אל הרבי כבר ב"י"א ניסן תש"ב, כחצי שנה קודם לכן, הוא ביקר מהרבי ש"ביקורי זה היה ליום הבהיר י"א ניסן שנת השבעים לא נכנס בחשוב ביקורי אי"ה על חדש תשרי הבעל"ט"

”

**ערב פסח חל באותה שנה
שבת, וביום שישי יצאו
כולם לשורף את החמצץ. גם
אנו יצאנו לשיריפת החמצץ,
אבל... לבדנו, אבי לא היה
עמנון. באותה עת הוא עוד
יהה בדרכו חוזרת מ-77, ורחק
לאחר שריפת החמצץ הוא נחת
והגיע הביתה. היה זה רגע
מיוחד בmino, שנחרת עמוק
בלבי. בשעה שכולם עוסקים
וטרודים בהכנות לחג הפסח,
הוא היה טרוד בי"א ניסן...**

הקרובה בחזרה למרוקו, וכעת חששתי מאוד שאוכל נזיפה
על בואי. אולם, כעבור זמן קצר מאוד קיבלי מורה כי מענה
מיוחד על הפתק שהכנstyl ובו המותנות מהילדים במרוקו.
הרבי כתוב לי: נתקבל ות"ח על הבשורות טובות. כן יبشر
טוב תמיד כל החיים". הרבי אף צירף שני דולרים על מנת
لتתמס לצדקה במרוקו בחזרתי לפני חג הפסח.

גם כאן, ראיתי במוחש שהרביו וואה את הדברים אחר
לגמרי, ושם עם אלו שבאו במיוחד ללבוד יום הולדתו.
מספר שנים לאחר מכן, בשנת תשנ"א, בה נכנסנו לשנת
הצדיק", כבר הדיתתי בשליחות במונטראול ולרגל י"א ניסן
ארגוני אירע גדול לישראלים המתוגדרים בעיר. הזמנתי
את הרב יואל כהן במיוחד כדי לנואם בפניהם, וציפיתי
לקהל של כמה מאות אנשים, כפי שכן היה בסופו של
דבר.

טרם האירוע כתבתי על כך לרבי בפיירוט, וביקשתי
- בין היתר - ברכה שנוכל לבשר לרבי לאחר האירוע
שהמשתתפים קיבלו על עצמם הוספה בתורה ומצוות בתור
מתנה לכבוד יום הולדתו של הרבי. על המכתב זכיתי לקבל
מענה מיוחד מאוד, מיום ט' ניסן: אזכיר ע"צ [על הציון]
לתוכן הבקשה.

מרבי בשמחה

באחת משיחותיו (לקו"ש חט"ז עמ' 342) מזכיר הרבי על
יום הולדתו של הנשיא הראשון עם ישראל, משה רבנו,
בו' באדר. הרבי מביא את דברי הגמרא "כשם שמשוכנס
אך ממעtin בשמחה כך משוכנס אדר מרבי בשמחה", ואת

בשמחה רבה את הניגון החדש שהזכיר על פרקו של הרבי -
"הרניינו לאלקים עוזנו".

היו אלה הדקות הראשונות של יום ההולדת המשמעותי,
ובקרוב הנוכחים שרהה תחושת שמחה והתרומות הרות.
מיד לאחר מכן, עד קודם הבדלה, נעמד החסיד ר' אברהם פרידלנד ובירך בהתרשות עצומה "שהחיינו
וקיימנו והגיענו לזמן הזה". והרבי הסתכל עלייו ונעה "אמנו".
הוא נתן אז ביטוי לרגש העז שבער לבב כל הנוכחים.

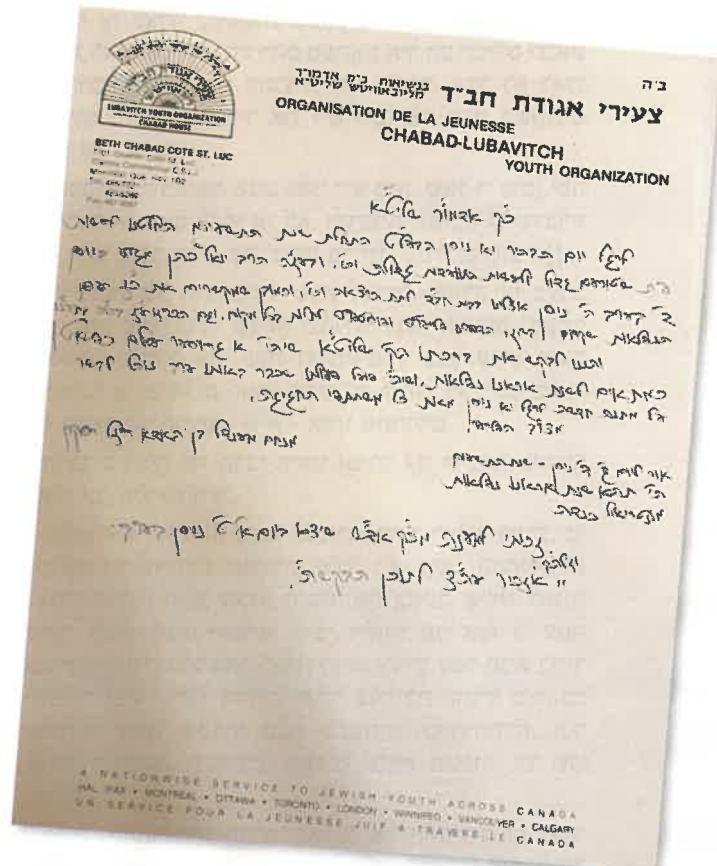
ות"ח על הבשורות טובות

שנה לאחר מכן, עדיין הייתי במרוקו, ולאחרת י"א ניסן
תשמ"ג זכייתישוב להגיע אל הרבי. הפעם, הבאתי עמי
מכתב לרבי בו בישרתי על שבעה ילדים ממרוקו, שקיבלו
על עצמן החלטות טובות מתוך קראת יום הולדתו של
הרבי. כל אחד מהם קיבל על עצמו הוספה והידור בעניין
אחר, האחד החליט להקפיד על אמרית "מודה אני", השווי
על נטילת ידיים ליד המיטה, והשני קיבל על עצמו לבוש
齊יצית, והآخر להיזהר בקשרות האכילה והשתיה.

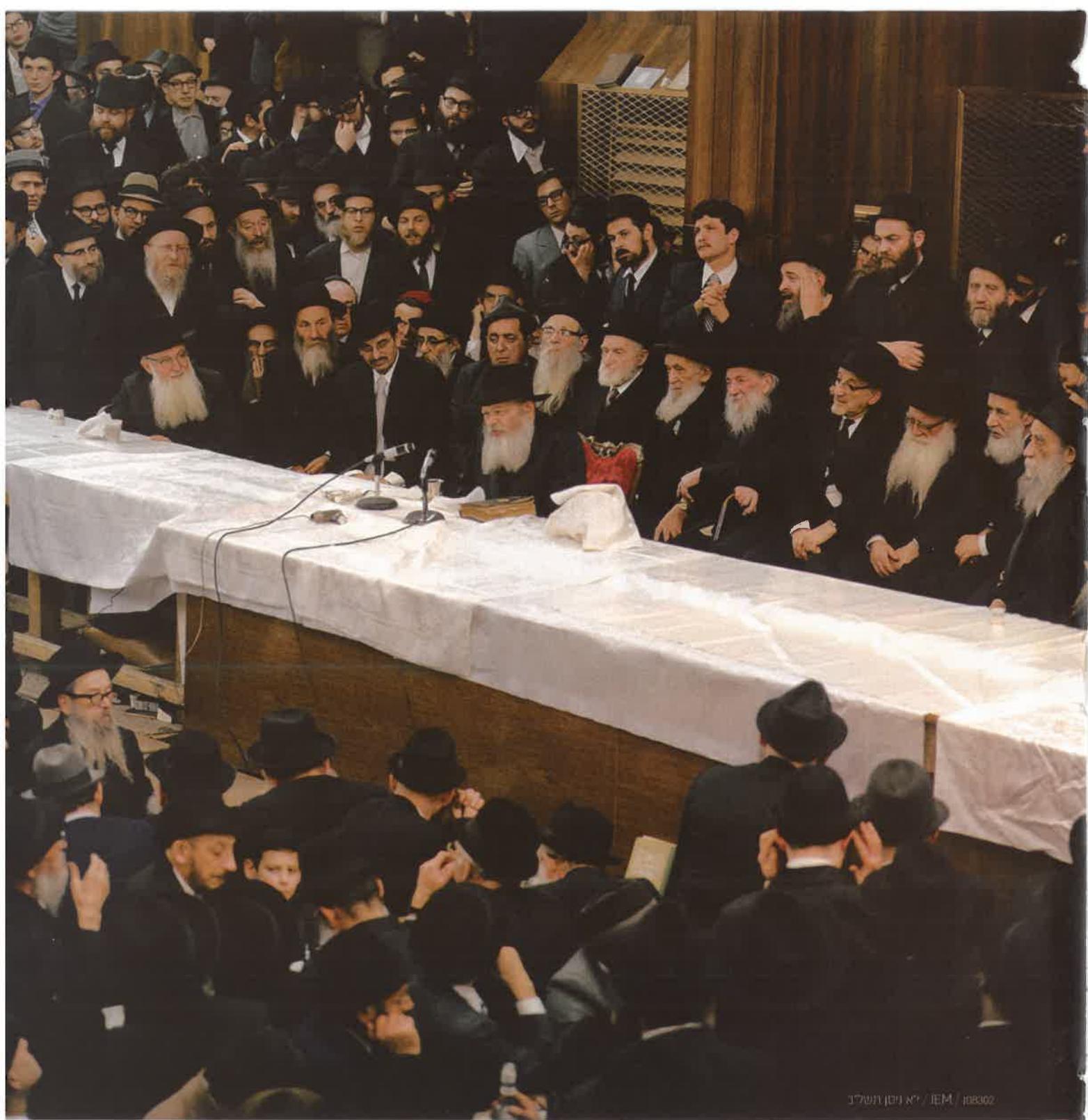
נסעתי אז יחד עם שאר התלמידים השלוחים במרוקו,
אבל בשונה מהם, שנשארו אצל הרבי גם לחג הפסח, אני
מייחרתי לשוב למרוקו ממש שחשתי כי עליי לחזור ולסייע
לאבוי בהכנות ובפעילות שם.

כאשר נכנסתי לחדר המוציאות על מנת להعبر את
המכתב אל הרבי, גער בי אחד מן המוציאים על-כך שהහעתי
לובא ל"א ניסן בשעה שהרבי אמר שלא לבוא, וחמור הדבר
שבעתים כיון שהגעתי רק ל"א ניסן ואני נשאר אפילו
לחג הפסח.

במכתב הזרחי גם את נסיעתי

הזה"ח שהזכיר הרבי רסקין
לקראת חכינוס שארגן לבוד י"א ניסן

מג'ן / יא פון תשליך

מהותו של יום י"א ניסן, ומה השמחה הרבה ביום זהה. מילוני יהודים בדורנו, ואנחנו בהם, זכו לגאולה בזכות יום זכאי זה.

אין כל אפשרות להעריך את ההשפעה הרבה של מילוני יהודים שהרבינו עורר את נשומתם וקירבם לאור תורה ומצוות. רבים רבים ש"י"א ניסן, יום הולדתו של הרב, נתן להם את האפשרות להזכיר את חייו ומפעלו בישראל, ולדעת את מהותם.

בזהדנות מסוימת יצא לי לשמע על הקלטה משיחת של הרב, בה תבע מהחסידים והשלוחים לדאג שלא יישאר יהודי אחד בדור שלא יקבל לידי קוודם חג הפסח מצחה שמורה. כשמיית את השיחה, קיברתי על עצמי להגעין לכל היהודי ויהודי בשכונתי, ומאז שמיית את אותה השיחה

הסבירו של רשי לטעם השמחה בחודש אדר: "ימי ניסים היו לישראל, פורים ופסח".

הרבי תמה, כפי ששאלים מפרשים רבים, מדוע רשי מכנים כאן את חג הפסח.இאו ש'יכות יש לחג הפסח החל בחודש ניסן ולשמחה הנדרשת באדר?!

הshmacha הכלימי בחודש אדר - מסביר הרב באוטה שיחה - תליה בו אדר, יומ הולדתו של משה רבנו, שילדתו הובילה לימי הניסים שבאו לאחר מכן. גזירת המן בפורים התבטלה בזכות ועל ידי משה רבנו. ועל זה השמחה העצומה בימי חודש אדר, שמחת יום הולדת הנשיא, שעליידו זכו ישראל לגאולת פורים ופסח.

בשיחה זו, העניק לנו הרב את האפשרות להבין את

JEM | יב תשע"ט | 192167

מצווה גורה מצווה והם הפכו לחסדים ממש. סיורים אינספור מתגלגים בין השלווחים. לפני שנים אחדותפגשתי ביהודי מצרפת שהגיע אליו ולמד במשך תקופה עם בחורי הישיבה במונטראול. הוא הרגיש רחוק מכל קשר ליהדות, עד שבאחד הימים, כאשר שוטט ברחובות פראריו הציע לו בחור צער להניג חפילין, הנחת התפילהן הזה, פעלעה עליו אפסיאט עד אשר חיו השתו נחלותין וכיוון הוא מנהל בית חסידי.

אין לנו כל מושג כמה יהודים כמו שהוא שינו את חייהם בזכות הרבי, בזכות י"א ניסן, היום בו ירדת נשמהו הגדולה לעולם וחללה לפועל בו.

בני משמש כשליח במדינת ג'מייקה בארץ הארץ. לאחרונה, יצא לו להיתקל בצעיר שהזודה בשם עבראללה. לאחר שיחה קצרה שקשר עמו, התברר כי אמו יהודיה, ואם כן - גם הוא יהודי. בהתרgestות רבבה הוא הניח באותה שעה תפילין, לראשונה בחו"ל.

לא היה דבר זה מעולם, מנהיג ישראל שישלח שלוחים לכל פינה בעולם, יקוץ יהודים זהה אחר זה, ויקרכם בדרך היישר. השפעתו של י"א ניסן, על העולם כולו ניכרת וחייה באופן מוחשי כאן בעולם הזה הגשמי.

טרם האירוז כתבתי על
כך לרבי בפירוט, וביקשתי
- בין היתר - ברכה שנוכל
לבשר לרבי לאחר האירוז
שהמשתתפים קיבלו על עצמם
הוספה בתורה ומצוות בתור
מתנה לכבוד יום הולדתו של
הרבי. על המכתב זכיתי לקבל
מענה מיוחד מאוד, מיום ט'
ניסן: אזכור עה"צ [על ציון]
לתוכן הבקשה.

ליידת עם ישראל

בזהדמנויות מסוימות כאשר הרבי הזכיר את המדרש שבשעה שנולד משה ורבנו "נתמלא הבית כולו אורה", הסביר הרבי שהעולם כולו נהפך למואר ביום הזה. י"א ניסן הוא היום שמליא את העולם בבר מצווה ותורה אוור. ניתן לראות זאת במוחש, הרבי הכנס בכל יהודי ובכל פינה בעולם אוור יקרות.

- מדי שנה אנו עוסקים בחלוקת מצה שמורה לשמנוגת אלפים יהודים.

בשנה הראשונה בה התחלתי עם המבצע, לאחר ששמעתי את דברי הרבי, קיבלתי מכתב מאחד מאלו שקיבלו מתנו מצה שמורה. היה זה מכתב תודה על שהזכרנו לו שהוא יהודי.

הרבי עורך מיליון יהודים מרחבי העולם לזכור את יהודותם ולהוסיף בזמנים תורה ומצוות! אצל רבים מהם,

ענה להם הרבי, בمعנה הנכתב בכתביו יידי-קדשו (ראה במדור "נפשי כתבת" בಗליון זה. המערכת]: "נת'ות'ח ת'ח (כולל גם על הנחר' [הנחת רוח] **הגadol שכיוונו הימים וכו'**..."

הרבי רווה נחת מן העובדה שהרואו לבוכן לצין את יום הולדתו עם הוספה בהפצת המיעינות ליהודים נוספים. זו הדרך לצין את היום הזה, ולהביע בו הכרת תודה לרב.

הרבי אף התייחס לכך מפורשות בתהוועדות שהתקיימה לרגל שנת השבעים וחמש, בי"א ניסן תש"ז. התהוועדות נמשכה אז כSSH שעות ובמהלכה דבר הרבי על עצמו באופן מופלא.

ראשית, הרבי פתח בהכרת הטוב לכל המשתתפים בתהוועדות ולאלו שהביעו ברכות ואיחולים. ולאחר מכן המשיך הרבי, שאין זה הקשור לאדם פרטי בתרוי' יחיד', אלא בהיותו נציג של הציבור, שביכולתו לעורר ולסייע ליהודים נספחים שיילכו בדרך התורה והמצוות, וויסיפו במחשבה, דיבור מעשה טובים. ועל ידי האיחול ל'יחיד' רוצחים להביע ולבטא איחולי הצלחה לפועלותיו ולכל אלו העוסקים בהן. הרבי הוסיף שהברכות הנintנות ל'יחיד' יהולו על כל אלו שעומדים עמו בקשר, ושתוועתם תביא הצלחה רבה בכל פעולות הרבים'. כל משך התהוועדות דבר הרבי על היותם בין 'יחיד' והרבים', ורק הדרן אמר הרבי באותה התהוועדות עסק בקרבנן פסה כ'קרבן יחיד' ו'קרבן ציבור'.

מסירות נפשו של הרבי ואגנתו העצומה לכל יהודי באשר הוא, צרכות לבוא לידי ביטוי באוטו היום שבו נולד. היום שbezותכו, בזכות לידתו של 'יחיד', התעוררו 'רבים'. וביום הזה, על הרים' להוסיף אומץ ולחזק את הקשר אל ה'יחיד'.

עלון בפרט

נוסף על כך שהרבינו ניער מיליאוני יהודים מעפר, האיר את נשמתם וקילבם אל המאו, ביום הולדתו של הרבי עליינו גם לחוש ב"אשרינו ומה טוב החלנו". הרבי לא ליקט רק ונשומות של יהודים 'נדחים' וגיליה להם את דבר יהודותם. גם עבורנו משמעות רבה ליום הזה. הרבי החיה עצמות' בשות', גילה בנו נקודה פנימית ועמוקה.

זהו פלא של ממש. גם כיים, כאשר אנחנו לומדים קרואו שיחת של הרבי, אף שהלפו שנים רבות מאז נאמרה, ניתן לחוש שהרבינו מדבר אלינו, לנצחנו, למצבוקינו. מכניס בנו רוח חיים.

בזהדמנות מסוימת, אחד מן השלווהים באוסטרליה חווה תקופה קשה בחוינו, וחוש צורך לשאוב עידוד מהרב. כאשר כתוב על כך, השיבו הרב: "אם הר"ד של שבת אינו מחזקן, אני יודע מה מחזקן!"

ללימוד שיחותיו של הרבי, לצפייה בוידאו מטהוועדות קודש, יש כח עצום 'להחיות מותחים'! לפני מספר שנים רצינו לבנות בנינו בשכונה מסוימת באוזור שליחותנו. זהה שכונה יהודית מובהקת, ומיד כאשר החלנו בקידום תכניות הבניה, קמו לנו מתנגדים רבים בקרב השכנים. התכניות הבלתי והפרויקט נפל. הייתה שבור לחלוותן.

באותה עת, למודתי שיחת בה הרבי תוכע שלא להתפעל ולהמשיך קידמה, חשתי כי הרבי פונה ומדבר אליו. שיחת אחת, חוללה בי 'תחיית המתים', רוממה משברון הלב, וודחפה אותה קידמה.

יום יומם, מפיה בנו הרבי רוח חיים ודואג לנו בכל. ברור, כי כל צרכינו הגשמי והרוחני מגיעים אלינו באמצעות ובזכות הרבי. וכאשר אנו עומדים בפני נפילה, לפתח אנו

במשך השנים הרבי דבר בהפלאה על התאריך של יום הולדתו, "יא בניסן. זוכה לי במיחוד התהוועדות שנערכה בשבת הגדול של שנת תש"ט", שחל אז בעשור לחודש הראשון, ערב י"א ניסן. באotta התהוועדות דבר הרבי על הדיע שבח הפסק הוא מועד הולדתו של עם ישראל.

הרבי הוסיף וחדיש אז שה'lidah' הchallenge כבר באחד-עשר לחודש הראשון, "יא בניסן. הרבי גם השתמש בביטויים מיוחדים מאוד על המספר אחד-עשר, ובאייר שמספר זה רמז על מהותו ועצמותו של מעלה מכל תואר וגדר. ב"יא ניסן מתחילה העבודה של היהודי מצד עצם מציאתו, הנעלית ומורוממת מכל גדרי העולם, כפי שהוא קשור עם מהוות ועצמותו ית".

בכך בעצם, חידש הרבי שלידת עם ישראל הchallenge ב"יא בניסן, בתאריך בו מודגשת התקשרות והתעכבותם המוחלטת של ישראל עם הקב"ה. הייתה אז התרgesות רבה, הרבי דבר מפורשות על יום הולדתו.

הרבי קישר גם את סיום ספר הפלאה ברמב"ם ותחילת ספר זרעים שנערך אז ביום ראשון י"א בניסן. הרבי דבר על כך שהחיבור בין 'הפלאה' ו'זרעים' רמז על חיבור הנשמה עם הגוף - שהנשמה הנרמזת ב'הפלאה', בהיותה "טהורה היא", יורדת למיטה ונורעת ('זרעים') בגוף הגשמי של היהודי, ובכך הלהבר את הכל' גבול עם הגבול. את זה קישר הרבי הן לאלו שיום הולדתם חל ב"יא בניסן, והן לכל ישראל שתחלת לידתם ביום זה.

בזהדמנות זו, גילתה הרבי את סוד הנהגת רבותינו נשיאנו להшиб אל הבקבוק את היין שנמוג לכוסו של אליהו הנביא, לאחר עריכת ה'סדר': היין שנמוג לכוסו של אליהו עניינו בלי' גובל, עם זאת ממשיכים אותו בגבול בכך שמחזירים אותו אל ה'כל', לתוך הבקבוק.

התבטים מפורשת זו של הרבי, והיחס לילדת כל עם ישראל ב"יא ניסן, يوم הולדת הנשיה, עוררו התלהבות מיוחדת אצל החסידים. זכרוני כיצד דיברו כולם והתהוו עלי מילוטיו המיווחדות של הרבי על יום זה.

מיין טאג

כאשר אנו מתבוננים בהשפעתו הרבה של הרבי על כל עם ישראל, על ה'lidah' שפועל הרבי במיליאונים והביא אותם להכרה ביהדותם, זומה שאמרתו של הרבי אשר ב"יא ניסן הchallenge לידהו של עם ישראל, מקבלת תוקף ומשמעות 'חיה' ומוחשית יותר.

נקודה זו, צריכה לבוא לידי ביטוי גם בכוונו להתקonen לקרות היום הזה. ב"יא ניסן של שנת השבעים להולדתו של הרבי, תש"ב, ביקש הרבי שכולם יצאו לעסוק במבצע תפילין, ואף הוסיף: "אוזי ווי מארגן אייז דאך מיין טאג" [מכיוון שmonth הוא היום של'] ענין הרבי לכל החפץ זוג תפליין, ובלבך שיחילטי להניהם, וישתתף ברכישת התפליין תמורה 'שקל' או 'דולר' בודד.

כאשר מבקשים להודות לרבי בבאו יומו הגדול, يوم הולדתו בו מזלו גובר, עליינו להוסיף ולהגביר את מזלם של ישראל, לעסוק בקיורוב יהודים אל הרבי ובילדתו של עם ישראל, עוד יהודי ועוד יהודי.

באotta שנה, תש"ב, יזמו צעריר-אגדות'ח' במוניינראול שיעורי תניא שנמשכו מעל גלי הרדיין. השידורים החלו לראושנה ב"יא ניסן של אותה שנה, וכאשר הם כתבו לרבי על כוונתם להתחיל את השידורים ביום הולדתו השבעים,

קודם 'מלחמת ששת הימים', וההתעוררות הרבה שפעלה הרב' לפניה בתנועה אדרה במבצע תפילין, אף לאחריה בתנועה של התעוררות תשובה בכלל ישראל.

בראש השנה תשכ"ח אמר הרב' את המאמר הנודע (שהוגה לאחר מכן) "והיה ביום ההוא יתקע בשופר גдол". באוטו מאמר גילה הרב' כי התקיעה בשופר גдол הchallenge כבר, והתעוררות הרבה של מיליון יהודים לשוב למקורות נובעת מן התקיעה בשופר הגadol.

גם את דברי הנביה ישעיהו "ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל", הסביר הרב' כי אין זה רק מפעלותו של משיח לאחר ביאתו, אלא שעלינו ללקט, לאוסף ולקורב כל היהודי בכל העולם. הרב' הוא שלחק על עצמו את הקראיה והdagah לכל היהודי, את התקיעה בשופר גдол וליקוט כל היהודי בודך. נוכח עמננו היום מכוקדים ממש.

ברורו לכל שהרב' נמצא עמננו היום בדיקן כמו לפני תמו, מדריך ומכוון, מעניק לכולנו חיים, וכאשר אנו נזקקים לכך הרבי דואג לכל אחד מהחסידים. אם כן, לדתו של הרבי נצחת היא, יום הולדתו נצחי אף הוא, והוא ציריך לפועל אצל כל אחד תזוזה ורצון להתרשם ולהעניק מתנה לרבי לכבוד היום הגדול.

את הדברים אמר הרב' תוך שקולו הק' נשנק מבci. הרב' הוסיף כי הגיע הזמן של היהודים לצאת מן הגלות, אבל

מן ההכרח שכל יהודי יהיה לבוש במצבה אחת לפחות. וזה הסיבה בשללה יצא היהודי במבצעיו הק'.

באחד מהמכתבים שכתב אבי לידידו השלייח הרה"ח ר' נחמן סודוק ע"ה, הוא כותב כי ברור לו שה'מבצעים'

מקבלים כוחות חדשים ובלתי מוסברים. הרבי מקים אותו מאשפחות ומה里斯ות, מעודד ומסייע לנו בכל.

mdi יום ביום אנו שומעים על 'מופתים' של הרבי, וגם פעולותיו של הרבי הולכות ומתרחבות מדי שנה.

מיד לאחר ג' תמוז, היה אבי בשברון לב גدول, הבחרין שהיו בשליחות באותה תקופה במרוקו, סיירו לי כיצד היה מגיעים לביתנו לסעודתليل השבת ואבי היה יושב וכוכב במרירות רביה.

במשך תקופה ארוכה הוא מיאן להתנחים, גם כאשר ניסו לעודדו. אולם כאשר הגיע ל'כינוס השלוחים העולמי', שהתקיים בשנת תשנ"ה, מספר חודשים אחר ג' תמוז, הוא קיבל עידוד רב בראשות שלוחים חדשים. הוא חש כי הרבי נוכח עמננו היום מכוקדים ממש.

ברורו לכל שהרב' נמצא עמננו היום בדיקן כמו לפני תמו, מדריך ומכוון, מעניק לכולנו חיים, וכאשר אנו נזקקים לכך הרבי דואג לכל אחד מהחסידים. אם כן, לדתו של הרבי נצחת היא, יום הולדתו נצחי אף הוא, והוא ציריך לפועל אצל כל אחד תזוזה ורצון להתרשם ולהעניק מתנה לרבי לכבוד היום הגדול.

ז"ד אל"

ומתוך גאולה פרטיה זו, של כל יחיד וייחיד, הרבי מוביל אותנו לגאולה האמתית והשלימה, הנפערת גם היא בכוח

היום הזה, י"א ניסן.

בשנה זו אנחנו מצינים חמישים שנה לנכונתו של הרבי

”

כאשר אנו מתחוננים
בהשפעתו הרבה של
הרבי על כל עם ישראל,
על הלידת שפעל הרבי
במילIONS וקבע אותם
להכרה ביהדותם, דומה
ש אמרתו של הרבי אשר
ב'יא ניסן החלה לידתו של
עם ישראל, מקבלת תוקף
ומושמות 'חיה' ומוחשית
יותר.

יביאו אותנו לביאת המשיח. נתן היום לראות במוחש
כיצד הנבואה של "ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל"
מתגשמת ע"י הרבי.

הרבי שיתף אותנו במשימת היליקוט. זכור לי כיצד
בהתוועדות אחרון של פסח תשמ"ב, אמר הרבי כי על כל
אחד לעשות חשבון צדק בנפשו על בר' שישנם יהודים שלא
טלו חלק בסעודת משיח, ואילו היה מקרובם בוודאי היו
משתפים.

בהתוועדות שהתקיימה בשבת שלפני י"ד שבט תש"ג,
שנת הארבעים לנישיאתו של הרבי, רמז על כך הרבי כאשר
הוא כיר את מעלו של המספר "יא", בכך שיעיר העובדה
של הדור התשיעי (מהבעש"ט) - נשיאותו של הרבי הרי"צ
בתוך 'הנשיא התשיעי' - החלה ביום י"א לחודש האחד
עשר, חדש שבט. והוא ש לפניו כן, י"ד שבט, עוד שיער
لتקופת הדור השמיני. כך גם בוגר למספר השנים,

הפלאו הרבי במלעת השנה שלאחר ההסתלקות, תש"א.

לאחר מכון המשיך הרבי ואמר: בראש חדש שבט, הכריז
משה רבנו שצורך להיכנס אל הארץ המوبטחת, ובעוורו
לחודש הראשון (י"ד בניסן) עלו בני ישראל מן הירדן, אולם,
כשם שעיקר תקופת 'דור התשיעי' החלה מהיום שלמהרת
ההסתלקות, כך גם עיקר תקופת כניסה בני ישראל לארץ
ההילך מיום המחרות - י"א ניסן. בכך רמז הרבי על תפיקדו

של יום זה בכניסתו אל הארץ בגאולה העתידה.

בכל גע וגע הרבי כובש עוד יהודי ועוד יהודי, נגע
בנקודה החביבת שלו, מגלה לו על יהדותו ועל כך שיש לו
נשמה אלקית. פעה זה שהחלה ב"א ניסן, היא זו שתביא
לנו את החג הגדול ביותר, יום שככלו טוב.

יום י"א ניסן נעה לא רק בזכות היOUTH יום שבו מזלו של

הנשיא גובר. זהו היום שmóbil אונטנו לקראת מישח צדקו, תכלית הבריאה.

בהתוצאות י"ב تمוז תש"א אמר הרב כי כיוון שעזה יום הולדתו של הרב הרוי"צ, יש לעשות הכל על מנת לאגורם לו נחת רוח. בין הדברים אמר הרב: "דער רבִי האט אָנגעפֿירט... אָונְ פֿירט אָן... אָונְ וּוּעַט אָנְפֿירַן" [רבִי הנהייג, עדין מנהיג, וימשיך להנהייג]. יום הולדתו של הרב, ב"א ניסן תרס"ב הוא עניין נצחי. מרגע שהרב נולד ונתמלא העולם כולו באורה, אין כל אפשרות שהדבר ישתנה.

אותה מוגחת לאחר שיחת כיתשא). ניתן לומר שזו שיחה ששicity ל"א ניסן. בשיחה הרב מבאר באricsות את מעלה יום הולדתו של הנשיא, שכאשר גובר מזלו, גם מזלם של כל ישראל גובר. השיחה נאמרה באחד-עשר באדר ראשון, והרב מתייחס בה לכך שעומדים שם יום קודם י"א ניסן, ואין צורך להמ廷 בהכנות...

ובכן שכאשר מחקרב היום אשר "כדי הוא", בו זכינו שנמלא העולם כולו באור, וכאשר ברור לנו שמצוותו של הנשיא ולידתו נצחות ה'ן; אזי יש להתכוון ליום הזה כראוי. הדרך הרואה להכניס את עצמנו ליום מלכנו, היא בדרך אשר הורנו:

בהתוצאות פורים תש"ב לימד אונטנו הרב כי מותנות הוא חוץ לקרהת י"א ניסן - הרב הקדים ואמר שאמנם לא נהוג לדרש קבלת מותנות, אבל כיוון שכונתם של החסדים בנתינת המותנות היא לגורום לו נחת רוח, הרי שעל המותנות להיות קשורות עם הוספה בלימוד התורה.

ובכן, שכאשר אנו חפצים להעניק מותנה לרבי לבכור יום הולדתו המאה-המשיערה, علينا לזכור שתכלית כל מותנה היא לגורום לרבי נחת רוח.

וכשם שהרב כhab ל' מענה על הילדים שקיבלו על עצמן החלטות טובות - מההוספה שלהם בהנחות קתנות ודברים פערומים, הרב שמחה - בזודאי שגם ביום כאשר אנו נתונים לרבי מותנה לרגל יום הולדתו, הרב מייקר את זה מאוד ומורה לכל אחד ואחד ■

כדי הוא

בשיחה הראשונה בחלק כ"ו בלקוטי שיחות, לפרשת שמות, מענק לנו הרב תמונה ברורה והוראה כיצד علينا להתייחס ל"א ניסן ביום, לאחר ג' Tamoz. הרב מבהיר כיצד יתמכ שילדתו של משה רבנו היא שביטלה את גזירת המן, והלא לאחר מכן אירעה הסתקות. מהו - אם כן - הירוש' מהlidah לאחר הנטה הנטה והיכן מיצטט את דברי רשי': "כדי הוא יום הלידה שיכפר על המיתה". הרגע בו "נתמלא הבית כלו אוריה" בעת לידת משה רבנו, הוא נצחי. לידתו פעלעה עניין נצחי, והוא עודנו בתוכנו.

כאשר מתבוננים בתוכן השיחה, נראה שזוהי המתנה שהרבינו העניק לדור שלנו. הרב נתן לנו את י"א ניסן, ואת האפשרות להציג ולשמה ביום הזה גם לאחר ההסתלקות. הרב למד אותנו שלמרות מה שaireig בג' Tamoz, י"א ניסן נותר יום ומועד נצחי, כי מציאתו של הרב, הנשיא, נצחית היא. ו"כדי יום הלידה שיכפר על המיתה".

את העבודה שי"א ניסן הוא מועד נצחי, ניתן לראות היום במוחש. אפשר לראות אצל השלחאים כיצד הרב מורה ומדריך אותם גם היום על כל צעד ושלל. הרב מושך לדאגה לכל יהודי באשר הוא, רואים היום בצוות גליה' 'מופתים' רבים מהרב, וכן כל ספק שהרב נמצא כאן. ח' בתוכנו.

ומדי שנה בשנה עליינו להציג יותר ויתר, כי מדי שנה מקבל יום הולדתו של הרב ממשמעות חזקה יותר, כאשר דוקא היום רביסטרים מתקשרים אל הרב, וגם كانوا שלפני ג' Tamoz היו רוחקים מתקדמים כיום אל הרב. הבדיקה של הרב, השלחיות, וההתעסקות בהפצת המעינות גdelta משנה לשנה, ומתרחבת למדדים בלתי רגילים. רואים במוחש שהרב לא עזב אותנו, ונצחי הוא. גם יום לידתו נצחי הוא.

בשנים האחרונות זכיתי לשוחות בדיל"ת אמותיו הק' של הרב, באהל הק', בלילה י"א ניסן. כאשר ראיתי את השמחה העצומה של אב"ש, את ההתרגשות על פניהם של הבחרים שנולדו לאחר ג' Tamoz ומעולם לא ראו או שמעו את הרב, ועם זאת שמחים שמחה בטוהרתה, נזכרתי בשמחה שרירה ב-777 בshortos האור, עת התקדש ליל י"א ניסן.

בהתוצאות י"ב Tamoz תש"א אמר הרב כי כיוון שעזה יום הולדתו של הרב הרוי"צ, יש לעשות הכל על מנת לגורום לו נחת רוח. בין הדברים אמר הרב: "דער רבִי האט אָנגעפֿירט... אָונְ פֿירט אָן... אָונְ וּוּעַט אָנְפֿירַן" [רבִי הנהייג, עדין מנהיג, וימשיך להנהייג].

יום הולדתו של הרב, ב"א ניסן תרס"ב הוא עניין נצחי. מרגע שהרב נולד ונתמלא העולם כולו באורה, אין כל אפשרות שהדבר ישתנה.

אורה זו תורה

ההתיחסות המיוحدת והאחרונה לעת-עתה לה זכינו מהרב בקשר ליום הולדתו, הייתה בשיחה האחורה אותה הוציא הרב לע"ע, משבע פרשת תצוה תשנ"ב (את שיחות שבוע פרשת כיתשא אמר הרב לאחר שיחה זו, אולם הרב הוציא